

* آیا عرف ظهور متضوع نیست و از
 دولش ممتاز نه * آیا صراط مستقیم
 از سبل شیاطین معلوم نه لا و نفسی
 حق بجمیع صفات و اعمالش از دولش
 ممتاز بوده و هست و بر صاحبان بصر
 مشتبه نشده و نمیشود * و مقصود
 از اتحاد نفوس محبت الله و کلمه الله
 است که کل بر او جمع شوند و باو
 تمسک نمایند * هر صاحب بصر و عقلی
 بر آنچه از قلم اعلی جاری شده
 تصدیق مینماید * و اتحادهای مذکوره
 هر يك جنیدی هستند از جنس الله

و حزبی هستند از حزب الله و امری
 هستند از امر الله اتحاد نفوس از اول
 ابداع تا حین ناصر و معین حق بوده
 و خواهد بود یعنی اتحادی که با امر الله
 و شرعه واقع شود * در این مقام اتحاد
 از این رتبه تجاوز نمی نماید * فاعتبروا
 یا اولی الا نظار * قلم اعلی در این حین
 اولیای خود را طراً با اتحاد و اتفاق
 وصیت می فرماید لیظهر به امر الله
 المهیمن القیوم * و همچنین بحکمت
 بعضی از دوستان الهی حکمت را
 ملاحظه نموده اند و از مقامش

غافل شده و سبب گشتند در بعضی
 از بلاد ضوضاء مرتفع شد * بشنوید
 ندای مظلوم را و با آنچه در الواح
 نازل شده عامل شوید تا سماع
 نیابید لب نکشائید و تا ارض طیبه
 مبارکه مشاهده نکنید بذر حکمت را
 و دیعه نکذارید * القاء کلمه الهی وقتی
 است که سمع و بصر مستعد باشند
 و همچنین ارض * بعضی در بعضی
 از حیان تکلم نمودند با آنچه که ضررش
 باصل سدره راجع است * قل یا قوم
 خافوا الله ولا تكونوا من الظالمین

اتقوا الله ولا تكونوا من الجاهلین
 ارض جرز لایق انبات نه وسممع
 شرك لایق اصفاء کله توحید نه
 ﴿ یا حزب الله ﴾ از قلم اعلی جاری شد
 آنچه که سبب و علت حیات عالم است
 باید هر یک لله تفکر نماید مخصوص
 در توحید الهی که مباد مثل حزب
 قبل بلفظ ناطق و از معنی محروم
 بودند عبده اسماء بودند و همچنین
 عاکفین اصنام * معذک خود را از
 اهل توحید و یقین میسر دهند و لکن
 حق ظاهر فرمود آنچه مستور بود

از غسل و جزاء آنقوم در یوم معاد
علو و سمو و مقام و شأن و توحیدشان
بر عالمیان واضح و هویدا گشت *
﴿ یا اسمی ﴾ دوستان الهی را
مظلوم تکبیر پرسان و وصیت نما بما
وصاهم الله فی الزبر والالواح * طوبی
للمهاجرین الذین هاجروا فی سبیل
الله الی ان وردوا فی هذا السجن
العظیم * لوجه الله اقبال نمودند و الی
الله توجه کردند انما اجرهم علی الذی
فطرهم و خلقهم و رزقهم و نصرهم
و عرفهم و انطقهم بذکره و ثنائه انه

على كل شئ قدير * البهاء المشرق من
أفق سماء رحمتي على الدين وفقهم الله
على العمل بما نزل في كتابه المحكم
المتين * الحمد لله رب العالمين نسأله
تعالى في آخر اللوح بان يؤيدم
ويوفقهم ويمدّمهم بجنود الغيب
والشهادة وينصرهم في امره انه هو
المقتدر على ما يشاء وفي
قبضته زمام الاشياء *
لا اله الا هو الواحد
العزيز العلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای احزاب مختلفه با اتحاد توجه نمائید
 و بنور اتفاق منور گردید * لوجه الله
 در مقری حاضر شوید و آنچه سبب
 اختلاف است از میان بردارید تا
 جمیع عالم بانوار نیر اعظم فائز گردند
 و در یک مدینه وارد شوند و بر یک
 سریر جالس * این مظلوم از اول ایام
 الی حین مقصودی جز آنچه ذکر شد
 نداشته و ندارد * شکی نیست جمیع
 احزاب بافق اعلی متوجهند و با امر

حق عامل * نظر بمقتضیات عصر
 اوامر و احکام مختلف شده * و لکن
 کل من عند الله بوده و از نزد او نازل
 شده و بعضی از امور هم از عناد ظاهر
 گشته * باری بعضد ایقان اصنام
 اوهام و اختلاف را بشکنید و با اتحاد
 و اتفاق تمسک نمائید * این است کلمه
 علیا که از ام الکتاب نازل شده
 یشهد بذلك لسان العظمة فی مقامه
 الرفیع * آنجناب و سائر اولیاء باید
 باصلاح عالم و رفع اختلاف ام
 تمسک نمائید و جهد بلیغ مبذول

دارید نه انه هو المؤید

الحکیم * وهو

المشفق الکریم

* هو *

علت افرینش ممکنات حب بوده

چنانچه در حدیث مشهور مذکور

که میفرماید (کنت کنزاً مخفياً

فأحببت أن أعرف فخلقت الخلق لكي

أعرف) لهذا باید جمیع بر شریعت حب

الهی مجتمع شوند بقسمیکه بهیچوجه

رائحه اختلاف در میان احباب

واصحاب نوزد کل نافر بر حب بوده *
 در کمال اتحاد حرکت نمایند چنانچه
 خلافی مابین احدی ملحوظ نشود *
 در خیر و شر و نفع و ضرر و شدت
 و رخا جمیع شریک باشند * ان شاء الله
 امیدواریم که نسیم اتحاد از مدینه
 رب العباد بوزد و جمیع را
 خلع وحدت و حب
 و اتقطاع بخشند

كِتَابُ الْعَهْدِ

اگر افق اعلی از زخرف دنیا

خالیست و لکن در خزائن توکل
 و تفویض از برای وراثت میراث
 مرغوب لاعدل له گذاشتیم * کنج
 نکذاشتیم و بر رنج نیفزودیم * ایم
 الله در ثروت خوف مستور و خطر
 مکنون * انظروا ثم اذکروا ما انزله
 الرحمن فی الفرقان ﴿ و یل لکل همزة
 لمزة الذی جمع مالا و عدده ﴾ ثروت
 عالمرا و فانی نه * آنچه را فنا أخذ
 نماید و تغیر پذیرد لایق اعتنا نبوده
 و نیست مکر علی قدر معلوم *
 مقصود این مظلوم از حمل شداید

و بلايا و انزال آيات و اظهار بينات
 اخساد نار ضغينه و بفضاء بوده که
 شايد آفاق افنده اهل عالم بنور
 اتفاق منور گردد و با سايش حقیقی
 فائز گردد * و از آفاق لوح الهی نیز این
 بیان لائح و مشرق باید کل با آن ناظر
 باشند * آی اهل عالم شمارا وصیت
 مینمایم با آنچه سبب ارتفاع مقامات
 شما است * بتقوی الله تمسک نمائید
 و بذیل معروف تثبث کنید * بر راستی
 میگویم لسان از برای ذکر خیر است
 او را بکفتار زشت میلانید * عفا

الله عما سلف * از بعد باید کل بما
 ینبغی تبکم نمایند * از لمن و لمن
 وما یتکدر به الانسان اجتناب
 نمایند * مقام انسان بزرگست * چندی
 قبل اینکلمه علیا از مخزن قلم ابھی
 ظاهر * امروز روزیست بزرگ
 و مبارک آنچه در انسان مستور بوده
 امروز ظاهر شده و میشود * مقام
 انسان بزرگست اگر بحق و راستی
 تمسک نماید و بر امر ثابت و راستی
 باشد * انسان حقیقی بمثابة آسمان
 لدی الرحمن مشهود * شمس و قمر

سمع و بصر و أنجم أو اخلاق منیره
 مضیثه * مقاهش اعلی المقام و آثارش
 صربی امکان * هر مقبلی الیوم عرف
 قیصر ا یافت و بقاب طاهر بأفق اعلی
 توجه نمود او از اهل بهاء در صحیفه
 حمراء مذکور * (خذ قدح عنایتی
 باسمی ثم اشرب منه بذکری العزیز
 البدیع) * ای اهل عالم مذهب الهی
 از برای محبت و اتحاد است اورا سبب
 عداوت و اختلاف بنمائید * نزد
 صاحبان بصر و اهل منظر اکبر
 آنچه سبب حفظ و عات راحت

وآسایش عباد است از قلم اعلی نازل
 شده ولکن جهال ارض چون
 مربای نفس وهو سسند از حکمت‌های
 بالغه حکیم حقیقی غافلند و بظنون
 و اوهام ناطق و عامل * یا اولیاء الله
 و أمناءه ملوک مظاهر قدرت و مطالع
 عزت و ثروت حقند در باره ایشان
 دعا کنید * حکومت ارض بآن
 نفوس عنایت شد و قلوب را از برای
 خود مقرر داشت * نزاع و جدال را
 نهی فرمود نهیاً عظیماً فی الکتاب
 هذا امر الله فی هذا الظهور الاعظم

وعصمه من حكم المحو وزينه بطراز
 الاثبات * انه هو العايم الحكيم
 مظاهر حكم ومطالع امر که بطراز
 عدل وانصاف مزینند بر کل اثبات
 آن نفوس لازم * طوبی للامراء
 والعلماء فی البهاء اولئك أمنائی بین
 عبادی ومشارق احکامی بین خالق
 علیهم بهائی ورحمتی وفضلی الذی
 احاط الوجود * در کتاب اقدس
 در اینمقام نازل شده آنچه که از آفاق
 کلماتش انوار بخشش الهی لامع وساطع
 ومشرق است * یا انصانی در وجود

قوت عظیمه و قدرت کامله مکنون
 و مستور باو و جهت اتحاد او ناظر
 باشید نه باختلافات ظاهره از او *
 وصیه الله آنکه باید اغمان و افنان
 و منتسبین طراً بغصن اعظم ناظر باشند
 انظروا ما انزلناه فی کتابی الاقدس
 (اذا غیض بحر الوصال و قضی کتاب
 المبدأ فی المال توجهوا الی من اراده
 الله الذی انشعب من هذا الاصل
 القديم) * مقصود از این آیه مبارکه
 غصن اعظم بوده * كذلك اظهرنا
 الامر فضلا من عندنا وانا الفضال

الکریم * قد قدر الله مقام الفصن
 الأکبر بعد مقامه * انه هو الأمر
 الحکیم * قد اصطفينا الاکبر بعد
 الأعظم امراً من لدن عليم خبير *
 محبت اغصان بر کل لازم ولکن ما
 قدر الله لهم حقاً فی اموال الناس *
 یا اغصانی واقنانی وذوی قرابتی
 نوصیکم بتقوی الله وبمعروف وبما
 ینبئنی وبما ترتفع به مقاماتکم *
 برستی میگویم تقوی سردار اعظم
 است از برای نصرت امر الهی *
 وچنودیکه لایق این سردارست

اخلاق و اعمال طیبه ظاهره مرضیه
 بوده و هست * بگوای عباد اسباب
 نظم را سبب پریشانی بنمائید * و عات
 اتحاد را عات اختلاف مسازید * امید
 آنکه اهل بهاء بکلمه مبارکه قل
 کل من عند الله ناظر باشند * و این کلمه
 علیا بمثابة آبست از برای اطفاء نار
 ضغینه و بغضاء که در قلوب و صدور
 مکنون و مخزون است * احزاب
 مختلفه از این کلمه واحده بنور اتحاد
 حقیقی فائز میشوند * انه یقول الحق
 ویهدی السبیل وهو المقتدر العزیز
 الجمیل * احترام و ملاحظه اغصان بر کل

لازم لاعزاز امر و ارتقاع کلمه * و این
 حکم از قبل و بعد در کتب الهی
 مذکور و مسطور * طوبی لمن فاز
 بما امر به من لدن آمر قدیم * و همچنین
 احترام حرم و آل الله و افنان و منتسبین
 و نوصیکم بخدمة الام و اصلاح العالم
 از ملکوت بیان مقصود عالمیان
 نازل شد آنچه که سبب حیات عالم
 و نجات ام است * نصایح قلم اعلی را
 بکوش حقیقی اصفا نمائید * انما خیر
 لکم مما علی الارض * یشهد بذلك
 کتابی العزیز البدیع

کَلِمَاتٌ مَّا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بِنَامِ رُكُودِكُمْ تَوَاتُوا

ای صاحبان هوش و کوش اول

سروش دوست اینست

* ای بلبل معنوی *

جز در کابن معانی جای مکزین * وای

هدهد سلیمان عشق جز در سبای جانان

وطن مکیر * وای عنقای بقسا جز

در قاف و فاحل پذیر * اینست مکان تو
 اگر بلامکان پیر جان بر پری و آهنک
 مقام خود را یکان نمائی
 * (ای پسر روح) *

هر طیر را نظر بر آشیان است و هر
 بلبل را مقصود جمال گل مکر طیور
 افتده عباد که بتراب فانی قانع شده
 از آشیان باقی دور مانده اند و بگل‌های
 بعد توجه نموده * از گل‌های قرب
 محروم گشته اند * زهی حیرت
 و حسرت و افسوس و درینغ که باریقی
 از امواج بحر رفیق اعلی گذشته اند

واز أفق ابھی دور مانده اند

(ای دوست)

در روضه قلب جز گل عشق مکار

واز ذیل بلبل حب و شوق دست

مدار * مصاحبت ابرار را غنیمت

دان واز مرافقت اشرار دست

ودل هر دو بردار

(ای پسر انصاف)

کدام عاشق که جز در وطن معشوق

محل گیرد و کدام طالب که بی مطلوب

راحت جوید عاشق صادق را حیات

در وصال است و موت در فراق

صدر شدان از صبر خالی و قلوبشان

از اصطبار مقدس * از صد

هزار جان در گذرند

و یکوی جانان

شستابند

* (أی پسر خاک) *

براستی میگویم غافلترین عباد کسی

است که در قول مجادله نماید و بر

برادر خود تفوق جوید * بگوای

برادران باضمان خود را

بیارائید نه باقوال

* (ای پسران ارض) *

براستی بدانید قلبی که در آن شائبه
حسد باقی باشد البته مجبروت باقی من
در نیاید * و از ملکوت تقدیس
من روائح قدس نشنود

* (ای پسر حب) *

از تو تا رفرف امتناع قرب و سدره
ارتماع عشق قدمی فاصله * قدم اول
بر دار و قدم دیگر بر عالم قدم گذار
و در سرادق خلد وارد شو *
پس بشنو آنچه از قلم
هز نزول یافت

* (ای پسر عز) *

در سبیل قدس چالاک شو و بر افلاک

انس قدم گذار قلب را بصیقل

روح پاک کن و آهنگ

ساحت لولاک نما *

* (ای سایه نابود) *

از مدارج ظل و هم بگذر و بمعارج

عز یقین اندرا * چشم حق بکشا

تا جمال مبین بینی و تبارک الله

احسن انجالتین کوئی *

* (ای پسر هوی) *

براستی بشنو چشم فانی جمال باقی

نشناسد و دل مرده جز بکل بر مرده
مشغول نشود زیرا که هر قرینی
قرین خود را جوید و بجنس
خود انس گیرد

﴿ ای پسر تراب ﴾

کور شو تا جمال بینی * و کور شو تا لحن
و صوت ملیح را شنوی * و جاهل
شو تا از علم نصیب بری * و فقیر
شو تا از بحر غنای لا یزالم قسمت
بیزوال برداری * کور شو یعنی
از مشاهده غیر جمال من * و کور شو
یعنی از استماع کلام غیر من و جاهل

شو یعنی از سوای علم من

تا با چشم پاک و دل طیب

و گوش لطیف بساحت

قدم درائی

* (ای صاحب دو چشم) *

چشمی بر بند و چشمی بر کشا * بر بند

یعنی از عالم و عالمیان * بر کشا

یعنی بجهال قدس جانان *

* (ای پسران من) *

ترسم که از نغمه ورقا فیض نبرده

بدیار فنا راجع شوید و جمال کل

ندیده بآب و گل باز کردید *

* آی دوستان *

بجمال فانی از جمال باقی مگذرید
و بخواکدان ترابی دل مبندید

* (آی پسر روح) *

وقتی آید که ببلبل قدس معنوی
از بیان اسرار معانی ممنوع شود

و جمیع از نعمه رحمانی و ندای

سبحانی ممنوع گردید *

* (ای جوهر غفالت) *

درینغ که صد هزار لسان معنوی

در لسانی ناطق و صد هزار معانی

غیبی در لحنی ظاهر و لکن کوشی نه

تا بشنود و قلبی نه تا حرفی بیابد

* (ای همکنان) *

ابواب لامکان باز گشته و دیار جانان

از دم عاشقان زینت یافته و جمیع

از این شهر روحانی محروم مانده اند

الاقلیلی و از آن قلیل هم با قلب ظاهر

و نفس مقدس مشهود

نکشت الاقل قلیلی

* (ای اهل فردوس برین) *

اهل یقین را اخبار نمائید که در فضای

قدس قرب رضوان روضه جدیدی

ظاهر گشته و جمیع اهل عالین و هیماکل

خلد برین طائف حول آن کشته اند
 پس جهدی نمائید تا بآن مقام در
 آئید و حقائق اسرار عشق را
 از شقایقش جوئید و جمیع حکمت‌های
 بالغه احدیه را از اثمار باقیه‌اش بیابید
 (قرت ابصار الدین هم دخلوا فیه آمین)
 * (ای دوستان من) *

آیا فراموش کرده اید آن صبح صادق
 روشنی را که در ظل شجره انیسا که
 در فردوس اعظم غرس شده جمیع
 در آن فضای قدس مبارک نزد من
 حاضر بودید و بسه کلمه طیبه تکلم

فرمودم و جمیع آن کلمات را شنیده
و مدهوش گشتید و آن کلمات این بود
* (ای دوستان) *

رضای خود را بر رضای من اختیار
مکنید و آنچه برای شما نخواهم هرگز
نخواهید و بادهای مرده که با مال
و آرزو آلوده شده نزد من می آید
اگر صدر را مقدس کنید حال آن
صحرا و آن فضا را بنظر در آرید و بیان
من بر همه شماها معلوم شود

* (در سطر هشتم از اسطر قدس که
در لوح پنجم از فردوس است میفرماید

• (ای مردگان فراش غفلت) *

قرنها گذشت و عمر کرانمایه را بانتهای
 رسانده اید و نفس پاکي از شما بساحت
 قدس ما نیامد * در ابجر شرك
 مستغرقید و کلمه توحید بر زبان
 میرانید مبنغوض مرا محبوب خود
 دانسته اید و دشمن مرا دوست خود
 گرفته اید و در ارض من بکمال خرمی
 و سرور مشی مینمائید و غافل از آنکه
 زمین من از تو بیزار است و اشیای
 ارض از تو در گریز * اگر فی الجمله
 بصر بکشائی صد هزار حزن را

از این سرور خوشتر دانی و فنارا

از این حیات نیکوتر شمری *

*(ای خاک متحرک) *

من بتو مأنوسم و تو از من مأیوس

سیف عصیان شجرهٔ امید ترا بریده

و در جمیع حال بتو نزدیکم و تو در

جمیع احوال از من دور و من عزت

بیزوال برای تو اختیار نمودم و تو

ذلت بی منتهی برای خود پسندیدی

آخر تا وقت باقی مانده رجوع

کن و فرصت را مگذار

﴿ ای پسر هوی ﴾

أهل دانش و بینش ساها کوشیدند
 و بوصول ذی الجلال فائز نکشتند
 و عمرها دویدند و بلاقای ذی الجمال
 نرسیدند و تونا دویده بمنزل رسیده
 و نا طلبیده بمطلب و اصل شدی و بعد
 از جمیع این مقام و رتبه بحجاب نفس
 خود چنان محتجب ماندی که چشمت
 بجمال دوست نیفتاد و دستت بدامن
 یار نرسید * فتعجبوا من
 ذلك یا اولی الابصار

* (ای اهل دیار عشق) *

شمع باقی را اریاح فانی احاطه نموده
وجال غلام روحانی در غبار تیره
ظلمانی مستور مانده * سلطان
سلاطین عشق در دست رعایای ظلم
مظلوم و حمامه قدسی در دست جنندان
گرفتار جمیع اهل سرادق ابهی و ملا
اعلی نوحه و ندبه مینمایند و شما در
کمال راحت در ارض غفات اقامت
نموده اید و خود را هم از دوستان
خالص محسوب داشته اید *

(فباطل ما انتم تظنون)

* (ای جهلای معروف بعلم) *

چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید
 و در باطن ذئب اغنام من شده اید
 مثل شما مثل ستاره قبل از صبح است
 که در ظاهر درمی و روشن است
 و در باطن سبب اضرار و هلاکت
 کاروانهای مدینه و دیار من است
 * (ای بظاهر آراسته و بی باطن کاسته) *
 مثل شما مثل آب تلخ صافی است که
 کمال لطافت و صفا از آن در ظاهر
 مشاهده شود چون بدست صراف
 ذائقه احدیه افتند قطره از آنرا

قبول نفرماید بلی تجلی آفتاب در تراب
و مرآت هر دو موجود و لکن
از فرقدان تا ارض فرق دان
بلکه فرق بی منتهی در میان
* (ای دوست لسانی من) *

قدری تأمل اختیار کن * هرگز
شنیده‌ئی که یار و اغیار در قای
بکنجد پس اغیار را بران تا جانان
بمزل خود در آید

* (ای پسر خاك) *

جمیع آنچه در آسمانها و زمین است
برای تو مقرر داشتم مگر قلوب را که

محل نزول تنجلی جمال و اجلال خود
 معین فرمودم و تو منزل و محل مرا
 بغیر من گذاشتی * چنانچه در هر
 زمان که ظهور قدس من آهنگ مکان
 خود نمود غیر خود را یافت اغیار
 دید و لامکان بحرم جانان شتافت
 و مع ذلك ستر نمودم و سر نکشودم
 و خجالت ترانپسندیدم

* (ای جوهر هوی) *

بسا سحر کاهان که از مشرق لامکان
 بمکان تو آمدم و ترا در بستر راحت
 بغیر خود مشغول یافتم و چون برق

روحانی بنیام عز سلطانی رجوع
نمودم و در مکان قرب خود نزد
جنود قدس اظهار نداشتم

﴿ ای پسر جود ﴾

در بادیه های عدم بودی و ترا بحد
تراب امر در عالم ملک ظاهر نمودم
و جمیع ذرات ممکنات و حقائق
کائنات را بر تربیت تو کاشتم چنانچه
قبل از خروج از بطن ام دو چشمه
شیر منیر برای تو مقرر داشتم
و چشمها برای حفظ تو کاشتم و حب
ترا در قلوب القا نمودم و بصرف

جود ترا در ظل رحمت پروردم و از
 جوهر فضل و رحمت ترا حفظ
 فرمودم و مقصود از جمیع این مراتب
 آن بود که بجزروت باقی مادرانی و قابل
 بخششهای غیبی ماشوی و تو غافل
 چون بشمر آمدی از تمامی نعیم
 غفلت نمودی و بیکان باطل خود
 پرداختی بقسمی که بالمره فراموش
 نمودی و از باب دوست با یوان دشمن
 مقریافتی و مسکن نمودی
 * (ای بنده دنیا) *

در سحر کاهان نسیم عنایت من بر تو

سرور نمود و ترا در فیراش غفلت

خفته یافت و بر حال تو

گریست و باز گشت

* (ای پسران ارض) *

گر مرا خواهی جز مرا نخواه و اگر

ارادهٔ جهانم داری چشم از عالمیان

بر دار زیرا که ارادهٔ من و غیر من

چون آب و آتش در یکدل

و قلب نکنجد

* (ای بیگانهٔ بیگانه) *

شمع دلت بر آفر و خسته دست قدرت

من است آنرا پیادهای مخالف نفس

و هوی خاموش مکن و طیب جمع
علتهای تو ذکر من است فراموشش
منها حب مرا سرمایه خود کن و چون
بصر و جان عزیزش دار

* (ای برا در من) *

از لسان شکرینم کلمات نازنینم شنو
و از لب نمیکینم سله بیل قدس معنوی
بیاشام یعنی تخمهای حکمت لدنیم را
در ارض طاهر قلب بینشان و باب
یقین آبش ده تا سنبلات علم
و حکمت من سر سبز از بلده
طیبه انبات نماید

* (ای اهل رضوان من) *

نهال محبت و دوستی شمارا در روضه
قدس رضوان بید ملاحظت غرس
نمودم و بنیسان مرحمت آیش دادم
حال نزدیک بشمر رسیده * جهدی
نمائید تا محفوظ ماند و بنار

امل و شهوت نسوزد

* (ای پسر تراب) *

حکای عباد آنانند که تا سمع نیابند
لب نکشایند چنانچه ساقی تا طلب
نبیند ساغر نبخشد و عاشق تا بجمال
معشوق فائز نشود از جان نخر و شد

پس باید حبه های حکمت و علم را
در ارض طیبه قلب مبذول دارید
و مستور نمائید تا سنبلات حکمت

الهی از دل بر آید نه از کل
* در سطر اول لوح مذکور

و مسطور است و در سر ادق

حفظ الله مستور *

* (ای بنده من) *

ملك بیروال را با نزالی از دست منه
و شاهنشهی فردوس را بشهوتی
از دست مده اینست کوثر حیوان
که از معین قلم رحمن ساری کشته

(طوبی للشارین)

* (ای پسر روح) *

قفس بشکن و چون همای عشق
بهوای قدس پرواز کن و از نفس
بگذر و با نفس رحمانی در فضای
قدس ربانی بیارام

* (ای پسر رماد) *

براحت یومی قانع مشو و از راحت
بیزوال باقیه مگذر و کلشن باقی عیش
جاودانرا بکلخن فانی ترابی تبدیل
منما از زندان بصحراهای خوش جان
صروج کن و از قفس امکان برضوان

دلکش لا مکان بمخرام

* (ای بنده من) *

از بند ملك خود را رهائی بخش

و از حبس نفس خود را آزاد کن

وقت را غنیمت شمر * زیرا که این

وقت را دیگر نه بینی

و این زمان را هرگز نیابی

* (ای فرزند کنیز من) *

اگر سلطنت باقی بینی البته بکمال

جد از ملك قانی در گذری و لکن

ستر آنرا حکمتهاست و جلوه اینرا

رمزها * جز افتد * پاک ادراک نماید

* (ای بنده من) *

دل را از غل پاک کن و بی حسد
ببساط قدس احد بخرام

* (ای دوستان من) *

در سبیل رضای دوست مشی نمائید
و رضای او در خلق او بوده و خواهد
بود یعنی دوست بیرضای دوست
خود در بیت او وارد نشود و در
أموال او تصرف ننماید و رضای
خود را بر رضای او ترجیح ندهد
و خود را در هیچ امری مقدم نشمارد
(فتفکروا فی ذلك یا اولی الافکار)

* (أی رفیق عرشی) *

بد مشنو و بد مبین و خود را ذلیل
 مکن و عویل بر میار یعنی بد مگو
 تا دشمنوی و عیب مردم را بزرگ مدانی
 تا عیب تو بزرگ نماید و ذلت نفسی
 میسند تا ذلت تو چهره نکشاید * پس
 بادل پاک و قلب طاهر و صدر مقدس
 و خاطر منزّه در ایام عمر خود که اقل
 از آنی محسوبست فارغ باش
 تا بفرانگت از این جسد فانی
 بفر دوس معانی راجع شوی
 و در ملکوت باقی مقریابی

* (وای وای ای عاشقان

هوای نفسانی) *

از مشوق روحانی چو ت برق
گذشته اید و بخیال شیطانی دل محکم
بسته اید ساجد خیالید و اسم آنرا حق
گذاشته اید * و ناظر خارید و نام آنرا
کل گذارده اید نه نفس فارغی از شما
بر آمد و نه نسیم انقطاعی از ریاض
قلوبتان وزید نصایح مشفقانه محبو برا
بیاد داده اید و از صفحه دل محسو
نموده اید و چون بهائم در سبزه زار
شہوت و امل تعیش مینمائید

* (ای برادران طریق) *

چرا از ذکر نگار فاضل کشته اید
 و از قرب حضرت یار دور مانده اید
 صرف جمال در سراقق بیمثال بر
 عرش جلال مستوی و شما بهوای
 خود بجدال مشغول کشته اید *
 روایح قدس میسوزد و نسائم جود
 در هبوب وکل بزکام مبتلا شده اید
 و از جمیع محروم مانده اید * زهی

حسرت بر شما و علی الدین هم

یباشون علی أعقابکم و علی

اثر اقدامکم هم بیرون

﴿ ای پسران آمال ﴾

جامه غرور را از تن برارید و ثوب
تکبر از بدن بیندازید

در سطر سیم از اسطر قدس که در لوح
یا قوتی از قلم خفی ثبت شده اینست
﴿ ای برادران ﴾

با یکدیگر مدارا نمائید و از دنیا دل
بردارید • بعزت افتخار نمائید
و از ذلت ننگ مدارید • قسم بجهالم
که کل را از تراب خلق نمودم
والبته بخاک راجع فرمایم

* (ای پسران تراب) *

اُغنیارا از ناله سحرگامی فقرا اخبار
کنید که مبادا از غفلت بهلاکت
افتند و از سدره دولت بی نصیب
مانند * (الکرم والجلود من خصالی) *

* فهنینا لمن تزیین بخصالی *

* (ای سادج هوی) *

حرص را باید گذاشت و بقناعت
قانع شد زیرا که لازمالحریم محروم
بوده و قانع محبوب و مقبول *

* (ای پسر کنیز من) *

در فقر اضطراب نشاید و در غنا

اطمئنان نباید * هر فقری را غنا در پی
 و هر غنار ا فنا از عقب و لکن فقر از
 ماسوی الله نعمتی است بزرگ حقیر
 شمارید زیرا که در غایت آن غنای
 بالله رخ بکشاید و در این مقام (انتم
 الفقراء) مستور و کلمه مبارکه (والله
 هو الغنی) چون صبح صادق از افق
 قلب عاشق ظاهر و باهر و هویدا
 و آشکار شود و بر عرش غنا
 متمکن گردد و مقریابد *

﴿ ای پسران غفلت و هوی ﴾

دشمن مرا در خانه من راه داده‌اید

و دوست مرا از خود را ندهاید
 چنانچه حب غیر مرا در دل منزل
 داده اید بشنوید بیان دوست را
 و بر ضوالتش اقبال نمائید دوستان
 ظاهر نظر بمصلحت خود یکدیگر را
 دوست داشته و دارند و لکن دوست
 معنوی شما را لاجل شما دوست
 داشته و دارد بلکه مخصوص هدایت
 شما بلایای لا تحصى قبول فرموده
 بچنین دوست جفا مکنید و بگویش
 بشتابید * اینست شمس کلمه صدق
 و وفا که از افق أصبح مالک اسماء

اشراق فرموده ﴿ افتحوا

آذانکم لاصغاء کلمة الله

المهيمن القيوم ﴾

• (ای مغروران باموال فانیه) •

بدانید که غنا سدیست محکم میان

طالب و مطلوب و عاشق و معشوق

هر کز غنی بر مقر قرب وارد نشود

و بحدینه رضا و تسلیم در نیاید مگر

قلیلی • پس نیکو است حال آن غنی

که غنا از ملکوت جاودانی منعش

نماید و از دولت ابدی محرومش

نکرداند • قسم باسم اعظم که نور

آن غنی اهل آسمان را روشنی بخشد

چنانچه شمس اهل زمین را *

*(ای اغنیای ارض) *

فقراء امانت منند در میان شما *

امانت مرا درست حفظ نمائید

و راحت نفس خود تمام پردازید *

*(ای فرزند هوی) *

از آلاهیس غنا پاک شو و با کمال

آسایش در افلاك فقر قدم گذار

تا لجر بقا از عین فنا بیاشای *

*(ای پسر من) *

صحبت اشرا غم بینزاید و مصاحبت

ابرار ز نك دل بزدايد (من اراد ان
يا ناس مع الله فليانس مع احيائه و من
اراد ان يسمع كلام الله
فليسمع كلمات اصفياه)
* (زينهاراي پسر خاك) *

با اشارات لغت مكير و مؤانست مجوكه
مجالست اشارات نور جا پرا بنار
حسيان تبديل نمايد *
* (اي پسر كنيز من) *

اكر فيض روح القدس طلبي با احرار
مصاحب شو زيرا كه ابرار جام باقى
از كف ساقى خلد نوشيده اند و قاب

مردگانرا چون صبح صادق زنده

ومنیر وروشن نمایند *

﴿ ای غافلان ﴾

کمان مبرید که اسرار قلوب مستور

است بلکه یقین بدانید که بخط

جلی مستور گشته ودر پیشگاه

حضور مشهود *

﴿ ای دوستان ﴾

براستی میگویم که جمیع آنچه در

قلوب مستور نموده اید نزد ما چون

روز واضح وظاهر وهوید است

ولکن ستر آنرا سبب جود

و فضل ما است نه استحقاق شما

﴿ ای پسر انسان ﴾

شبندی از ژرف دریای رحمت خود

بر عالمیان مبذول داشتم واحدی را

مقبل نیافتم زیرا که کل از خمر باقی

لطیف توحید بماء کثیف نبید اقبال

نموده اند و از کاس جمال باقی بجام

فانی قانع شده اند * فبئس

مامم به یقنعون

﴿ ای پسر خاک ﴾

از خمر بی مثال محبوب لا يزال چشم

میوش و بخمر کرده فانیه چشم مکشا

از دست ساقی احدیه کاوس باقیه
بر کبر تا همه هوشش شوی و از سر و ش
غیب معنوی شنوی

﴿ بکو ﴾ ای پست فطرتان از شراب
باقی قدسم چرا بآب فانی
رجوع نمودید

﴿ (بکو ای اهل ارض) ﴾

براستی بدانید که بلای ناکهانی شمارا
در پی است و عقاب عظیمی از عقب
کمان مزید که آنچه را مرتکب
شدید از نظر محو شده * قسم بجهالم
که در الواح زبرجدی از قلم جلی جمیع

اعمال شما ثبت گشته *

* (ای ظالمان ارض) *

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید که

قسم یاد نموده ام از ظلم احدی نکندرم

و این عهدیست که در لوح محفوظ

مختوم داشتم و بنخاتم عز مختوم

* (ای عاصیان) *

بر دباری من شمارا جری نمود و صبر

من شمارا بغفلت آورد که در سببهای

مهلك خطرناك بر مرا كب نار نفس

بيباك ميرانيد كويا مرا غافل

شمرده ايد و يابي خبر انكاشته ايد *

* (ای مهاجران) *

لسان مخصوص ذکر من است بغیبت
میلائید و اگر نفس ناری غلبه نماید
بذکر عیوب خود مشغول شوید نه
بغیبت خلق من زیرا که هر کدام
از شما بنفس خود ابصر و اعرفید
از نفوس عباد من *

* (ای پسران و هم) *

بدانید چون صبح نورانی از افق
قدس صمدانی بر دمدم البتّه
امرار و اعمال شیطانی که در لیل
ظلمانی معمول شده ظاهر شود

و بر طالبان هویدا گردد

* (ای کیاه خاک) *

چگونه است که بادیست آلوده بشکر

مباشرت جامه خود نمائی و بادل

آلوده بکثافت شهوت و هوس

معاشرتم را جوئی و بمالک

قدم راه خواهی * هیات

هیات عما اتم تریدون

* (ای پسران آدم) *

کلمه طیبه و اعمال طاهره مقدسه

بسماء عز احدیه صعود نماید جهد

کنید تا اعمال از غبار ریا و کدورت

تفس و هوی پاک شود و بساحت عز
قبول در اید چه که عنقریب صرافان
وجود در پیشگاه حضور معبود جز
تقوای خالص نپذیرند و غیر از عمل پاک
قبول نمایند * اینست آفتاب حکمت
و معانی که از افق فم مشیت ربانی
اشراق فرمود * طوبی للمقبلین

﴿أی پسر عیش﴾

خوش ساحتی است ساحت هستی
اگر اندرانی و نیکو بساطی است
بساط باقی اگر از ملک فانی برتر
خرامی و ملیح است نشاط مستی اگر

ساغر معانی از ید غلام الهی بیاشامی
 اگر باین مراتب فائز شوی از نیستی
 وفنا و محنت و خطا فارغ کردی *
 * (ای دوستان من) *

یاد آورید آن عهد پرا که در جبل
 فاران که در بقعه مبارکهٔ رمان واقع
 شده با من نموده اید * و ملاً اعلی
 و اصحاب مدین بقارا بر آن عهد کواه
 گرفتیم و حال احدیرا بر آن عهد قائم
 نمیبینیم * البته غرور و نافرمانی آنرا
 از قلوب محو نموده بقسبی که اثری
 از آن باقی نمانده و من دانسته صبر

نمودم و اظهار نداشتم *

* (ای بنده من) *

مثل تو مثل سیف بر جوهری است
که در غلاف تیره پنهان باشد و باین
سبب قدر آن بر جوهریان مستور
ماند * پس از غلاف نفس وهوی
بیرون آید تا جوهر تو بر عالمیان
هویدا و روشن آید *

* (ای دوست من) *

تو شمس سماء قدس منی خود را
بکسوف دنیا میالای حجاب غفلت را
خرق کن تا بی پرده و حجاب از خاف

سحاب بدر آئی و جمیع موجودات را

بخلت هستی بیارائی *

*(ای ابناء غرور) *

بسלטنت فانیه ایامی از جبروت باقی

من گذشته و خود را با سباب زرد

و سرخ می آرائید و بدین سبب افتخار

مینمائید * قسم بجهالم که جمیع را

در خیمه یکرنگ تراب در آورم

و همه این رنگهای مختلفه را از میان

بر دارم مگر کسانی که برنگ من

در آیند و آن تقدیس از همه

رنگهاست

* (ای ابناء غفلت) *

پادشاهی فانی دل مبندید و مسرور
مشوید مثل شما مثل طیر خاقلی است
که بر شاخه باغی در کمال اطمینان
بسراید و بغتة صیاد اجل اورا بختاک
اندازد دیگر از نعمه و هیکل ورنک
او اثری باقی نماند * پس بند

گیرید ای بندگان هوی

* (ای فرزند کنیز من) *

لازال هدایت باقوال بوده و این
زمان بافعال کشته * یعنی باید جمیع
افعال قدسی از هیکل انسانی ظاهر

شود چه که در اقوال کل شریکند
ولکن افعال پاک و مقدس مخصوص
دوستان ما است * پس بجان سعی
نمائید تا بافعال از جمیع ناس ممتاز
شوید * (كذلك نصحننا کم

فی لوح قدس منیر) *

* ای پسر انصاف *

در لیل جمال هیکل بقا از عقبه
ز مردی وفا بسدره منتهی رجوع
نمود و کریست کریستنی که جمیع ملا
طالبین و کرویین از ناله او کریستند
و بعد از سبب نوحه و ندبه استفسار شد

مذکور داشت که حسب الامر
 در عقبه وفا منتظر ماندم و رانحه
 وفا از اهل ارض نیافتم و بعد
 آهنگ رجوع نمودم * ملحوظ
 افتاد که حمامات قدسی چند
 در دست کلاب ارض مبتلا شده اند
 در این وقت حوریه الهی از قصر
 روحانی بی ستر و حجاب دوید *
 و سؤال از اسامی ایشان نمود و جمیع
 مذکور شد الا سببی از اسماء و چون
 اصرار رفت حرف اول اہم از لسان
 جاری شد اهل عرفات از مکان عن

خود بیرون دویدند و چون بحرف
 دوم رسید جمیع بر تراب ریختند
 در آن وقت ندا از مکن قرب رسید
 زیاده بر این جائز نه * انا کنا شهداء
 علی ما فعلوا و حینئذ کانوا یفعلون *
 * (ای فرزند کنیز من) *

از لسان رحمن سلسبیل معانی بنوش
 و از مشرق بیان سبحان اشراق انوار
 شمس تبیان من غیر ستر و کتمان
 مشاهده نما تخمهای حکمت لدنیم را
 در ارض طاهر قاب بیفشان و باب
 یقین آبش ده تا سنبلات علم و حکمت

من سرسبز از بلده طیبه انبات نماید

(ای پسر هوی)

تا کی در هوای نفسانی طیران نمائی

پر عنایت فرمودم تا در هوای قدس

معانی پرواز کنی نه در فضای وهم

شیطانی * شانه مرحمت فرمودم

تا کیسوی مشکینم شانه نمائی

نه کلویم بخراشی

(ای بندکان من)

شما اشجار رضوان منید باید با ثمار

بدیعه منیمه ظاهر شوید تا خود

ودیکران از شما منتفع شوند لذا

بر کل لازم که بصنائع و اکتساب
مشغول گردند * اینست اسباب غنا
یا اولی الالباب وان الامور معلقة
بأسبابها وفضل الله یغنیکم بها
و أشجار بی ثمار لائق نار

بوده و خواهد بود *

* (ای بنده من) *

پست ترین ناس نفوسی هستند که
بی ثمر در ارض ظاهرند و فی الحقیقه
از اموات محسوبند بلکه اموات
از آن نفوس معطله مهمله
ارجح عند الله مذکور

* (ای بنده من) *

بهترین ناس آنانند که با قتراف تحصیل
کنند و صرف خود و ذوی القربی
نمایند حباً لله رب العالمین

* (ای دوستان من) *

سراج ضلالت را خاموش کنید
و مشاعل باقیه هدایت در قلب و دل
بر افروزید که عنقریب صرافان
و جود در پیشگاه حضور معبود جز
تقوای خالص نپذیرند و غیر از عمل
پاک قبول نمایند * عروس معانی
بدیعه که ورای پرده های بیان

مستور و پنهان بود بعنايت الهی
و اللطاف ربانی چون شعاع منیر جمال
دوست ظاهر و هویدا شد شهادت
میدم ای دوستان که نعمت تمام
و حجت کامل و برهان ظاهر و دلیل
ثابت آمد دیگر تا همت شما از مراتب
انقطاع چه ظاهر نماید * كذلك تمت

النعمة عليكم وعلى من في

السموات والارضين

والحمد لله رب

العالمين *

فهرست

ادعیه عربی و فارسی

* منقسم بر دو قسم است *

عربی و فارسی * و عربی هم منقسم

بر دو قسم است عمومی و خصوصی *

یعنی مناجاتهای که تعلق بمواسم

و اوقات خصوصی دارند مانند

ادعیه صبح و مساء و اعیاد

و شفاء و صیام

و امثالها

(قسم اول الواحهای غربی عمومی)

از صفحه ۱ تا ۶۸ - (۱۳) لوحست

قسم ثانی خصوصی صفحه عدد لوح

(۱) نماز کوچک و بزرگ ۶۸-۸۴

(۵) دعاء صبح و مساء ۸۵-۹۲

زیارتنامه روضه مبارکه و مقام اعلی

(۲) بیت دارالسلام ۹۳-۱۰۴

الواحهای حضرت

(۴) من اراده الله ۱۰۵-۱۱۰

(۵) ادعیه صیام ۱۱۱-۱۳۳

(۶) الواحهای اعیاد ۱۳۳-۱۶۸

(۱) قد احترق المخلصون ۱۶۹-۱۷۹

الواحهای شفاء و قضاء دیون و رؤیای

حق و حفظ حامل ورقه از شر طاعون

و دعاء خروج از مدینه و قنوت صلاة

میت و غیرها (۱۴) ۲۱۶-۱۸۰

کلمات مالیات (۱) ۲۸۵-۲۱۷

الواح خطبه زواج (۳) ۲۹۹-۲۸۶

﴿ قسم دوم فارسی ﴾

مناجاتهای فارسی (۲۱) ۳۸۷-۲۹۹

الواح اتحاد و محبت (۳) ۴۱۰-۳۸۸

﴿ کتاب عهدی ﴾ (۱) ۲۲۰-۱۱

﴿ کلمات مکنونه ﴾ (۱) ۴۷۶-۴۲۱

* (ابن مجموعة مقدسه) *

بر حسب اذن حضرة (من طاف

حوله الاسماء) روى له القداء

* (ابن بنده فاني) *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِحَبْلِ الْكَلْبِ

الكردي

موفق بچاپ كرديد * وكمال سعى

و كوشش در تصحيح شد

وكان الفراغ بمصر يوم الكمال يوم

البهاء من شهر المشية من سنة (٧٦)

من ظهور نقطة البيات

١٤ محرم سنة ١٣٣٩